

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Cap. VI. De Obligationibus Ducum & Militum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

CAPUT VI.

De Obligationibus Ducum & Militum.

DIco 1. Belli Duces graviter contra Justitiam peccant, ideoque ad restitutionem tenentur. 1. Si vi, vel fraude, dolóve milites conscripserint. 2. Si suos Milites invitatos alios Ducibus vendant, vel commutent. 3. Si curam eorum, tum quoad corpus tum quoad animam non gerant. 4. Si abeundi potestatem promissam denegent. 5. Si militibus stipendia debita subtrahant, vel minuant, aut potum vel cibum corruptum aut periculosum præbeant. 6. Si Militum furta, rapinas, concussiones, stupra, & alia crimina, quantum possunt, non impedian, nec puniant. 7. Si pagos aliquos majori quam par sit Militum copia gravent, vel si aliquos ob pecuniam acceptam à Militum hospitio eximant, qui idcirco apud alios incolas mittantur. 8. Si quid accipient ad impediendas vexationes Militum: nam ex officio & Justitia jam tenentur eas im- pedire. 9. Si temerè prælium ineant, vel sine causa justa vitam Militum exponant. 10. Si fortiter non pugnant. 11. Si non habeant completum numerum militum, pro quo stipendia accipiunt. Nec licet eis ad compensandum stipendum prius sibi debitum postea in iustificatione Militum ficta nomina conscribere; tum quia compensatio licet fieri non potest.

poteſt fraude & falsitate: tum quia hoc fieret cum gravi damno seu periculo Reip. seu Principis, qui putans ſe habere tot Milites, non plures conſcribit vel mittit ad caſtra; unde hostes non vincuntur aut etiam vincunt.

Dico 2. Milites omnes tenentur ſub mortali ex Justitia 1. Duci ac Praefecto militiae parere, fortiter pugnare, stationem ſervare, arcem ſibi commiſſam diligenter custodire, & deſer- dere etiam cum vita periculo; nam ad hæc omnia præſtanda conduciſtunt, & ſtipendia accipiunt. 2. Sine Ducis ſui licentia à caſtris & exercitu non diſcedere; nam ſub hac etiam obligatione conduciſtunt, & aliás non poſſet haberi ſufficiens numerus ad pugnam paratus. 3. Non diſcedere à militia ante tempus condi- ctum, nam pacta ſervari debent. 4. Suis ſti- pendiis contenti eſſe, & nem. nem concutere, ex Luc. 3. nihil auferre vel extorquere à non hosti- bus, & ab iis apud quos diuersantur, nec quidquid ex gere præter id quod à Principe conſtitutum eſt: alioqui injuriā faciunt & tenentur ad reſtitutionem, cum nullum Jus ad iſta habeant. Nec excuſantur eo quod ſtipen- dia integrè non ſolvantur nam hæc ſolutio ſicut debitum ſpectat ad ſolum Principem vel Duces, milites enim alieni ſunt ex æario Principiis; nec unus locus praecateris gravan- dus eſt. 5. Sine iuſſu Ducis aut ſaltē post ejus prohibitionem damna hosti- bus non in- ferre c. miles 23. q. 5. nam ad hoc requiri- tur

M 3 aucto-

auctoritas publica, cuius milites sunt tantum executores. 6. Nihil auferre vel exigere à subditis reip. hostilis, qui principi vel duci aliquid solvunt pro redimenda omni exactione & damnificatione: nam hac solutione Jus acquirunt ad immunitatem ab omni damno & exactione. 7. Semper meminerint se obligari Legibus divinis & humanis, & semper teneri abstinere ab omni crudelitate, luxuria, ebrietate, blasphemia, impietate, perjurio, duello, furto, injuria, &c.

Q An qui dubitant de Justitia belli, possunt aut debent militare?

Resp. Subditi, qui de belli Justitia dubitant, Principi jubenti parere debent ac militare: nam in dubio quisque tenetur obedire Superiori suo, cum hic sit in possessione potestatis praependi, idque exigat debita subordinatio. *Vix* justus si forte sub Rege homine etiam sacrilego militet, recte potest illo jubente bellare, cui quod jubetur, vel non esse contra Dei praeceptum, certum est: vel utrum sit, certum non est: ita ut fortasse regum Regem faciat iniquitas imperandi: innocentem autem militem ostendat ordo serviendi. Ait Sanctus Augustin. l. 22. contra Faust. c. 75. idem de extraneis, qui ante bellum erant sti pendarii: quia debent Principi suas operas ad militandum, quo Jure certo in dubio privari non debet princeps. Item milites subjecti vel conducti Justitiam belli examinare non tententur,

nentur, quamdiu nulla probabilis ratio in contrarium occurrit, quæ ipsis dubium positivum afferat. At extranei nondum stipendio conducti, belli Justitiam investigare debent, nec militare nisi factâ inquisitione prudenter judicident talem Principem bellum justum gerere: alioqui non possunt prudenter judicare se non peccare militando. Nec eis licet militare sub Principe de cuius Justitia dubitant; quia nullâ cogente & excusante obediendi necessitate exponerent se periculo gravissimæ injuriæ aliis inferendæ.

Porrò nemo debet contra proprium Principem aut patriam militare, cum hoc sit contra pietatem & fidelitatem debitam.

CAPUT VII.

De Obligationibus Medicorum, Pharmacopœorum, & Chirurgorum.

Dico hi tenentur sub mortali 1. Habere sufficientem scientiam & peritiam. 2. Impendere debitam diligentiam ad curandos morbos. 3. Adhibere remedia tutiora, certiora, aut in horum defectum probabiliora, & quæ citius sanitatem allatura sunt: tum quia alioqui vitam proximi periculo imprudenter exponerent: tum quia tenentur ex charitate, & ex officio ac Justitia, meliori modo quo possunt, & cum minime damno ac periculo

M 4 alios.